

lovens Bestemmelser, fordi de ikke kan opnaa nydende Medlemsskab af en stats- anerkendt Sygekasse, og § 6 gaar derfor ud paa at ordne dette Forhold paa den Maade, som jeg her har omtalt.

Jeg tror, det er et Lovforslag, som paa en tilfredsstillende Maade træffer en Nyordning paa Omraader, hvor en saadan Nyordning er fornøden, og Lovforslaget har da ogsaa paa alle væsentlige Punkter fundet fuld Tilslutning fra alle interesserede og fra alle sagkyndige. Jeg tillader mig derfor paa det bedste at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og til en saa hurtig Behandling, som det er muligt at give det.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 105 af 18. April 1910 om Jernbaneskyld.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 77).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Det Lovforslag, der her er til Behandling, har været forelagt Folketinget og er der vedtaget enstemmigt. Forslaget er nødvendiggjort ved, at Loven af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme er traadt i Kraft nu til 1. Januar, samtidig med at Loven om Ejendomsskyld af 15. Maj 1903 er ophørt. Forholdet er det, at Loven om Jernbaneskyld paa mange Punkter er bygget paa Ejendomsskyldloven. Selve Vurderingen til Jernbaneskyld skal foregaa i Forbindelse med en Ejendomsskyldvurdering; det er de samme Myndigheder, der foretager begge Vurderinger, og de skal ved Jernbaneskyldvurderingen gaa frem efter samme Forskrifter, som gælder ved Vurdering til Ejendomsskyld. Loven af 1910 indeholder derfor en hel Del Henvisninger til Loven om Ejendomsskyld, og alle disse Henvisninger er det nødvendigt at erstatte med

Henvisninger til de tilsvarende Bestemmelser i Loven af 1922. Som man vil se af Lovforslaget, gaar de fleste Ændringer ogsaa ud paa at forandre Benævnelser, Paragrafbetegnelser o. s. v.; saa de bliver i Overensstemmelse med Loven af 1922. For § 8's Vedkommende er det Retsplejeloven, som nødvendiggør en saadan Ændring. Kun i eet Tilfælde stilles der Forslag om en fuldstændig Omredaktion af en Paragraf, nemlig for saa vidt angaar § 3, men i Virkeligheden drejer det sig ogsaa her kun om en Omredaktion, der ikke indeholder nogen Realitetsændring.

Loven af 1922 sondrer mellem Vurdering og Omvurdering til Ejendomsskyld og Grundskyld. Vurdering til Ejendomsskyld skal foregaa hvert 5te Aar, og Omvurderinger kan i Mellemtiden foretages en Gang aarlig under visse Omstændigheder. Vurderingen til Grundskyld finder Sted samtidig, men desuden kan der efter § 4 i Loven af 1922 foretages Vurderinger efter Anlæg af Jernbaner. Nu er det af Vigtighed, at den første Ansættelse til Jernbaneskyld kan foretages saa snart som muligt, navnlig for at den paagældende nye Privatbane ikke i flere Aar skal miste en Indtægt; den har lovligt Krav paa, og derfor foreslaas det her, at Vurderingen til Jernbaneskyld skal foretages samtidig med den først forekommende Vurdering, enten det er en almindelig Vurdering eller en Omvurdering, og enten den baade er til Ejendomsskyld og Grundskyld eller kun til Grundskyld.

Vi har i Ministeriet været klar over, at en saadan Jernbaneskyldvurdering, som f. Eks. foretages i Forbindelse med en af de aarlige Omvurderinger til Ejendomsskyld eller Grundskyld, maaske undertiden kan blive lidt vanskelig, fordi Omvurderingen til Ejendomsskyld efter Loven af 1922 skal foretages uden Hensyn til Forandringer i Prisforholdene siden sidste Vurdering, medens man ved Vurdering til Jernbaneskyld netop maa lægge de aktuelle Prisforhold til Grund. Men det skal man ogsaa ved Vurderingen af den særlige Jordværdi, og Vanskelighederne bliver i det hele taget sikkert ikke større, end at de kan overvindes, naar man tager lidt praktisk paa Forholdene.

Ministeriet har forhandlet om dette